

[Jørgen Jørgensen.]

Hr. Kyed i, at det var ønskeligt, om vi kunde naa et Resultat. Forholdene i Landbruget er jo af den Karakter, at det er i høj Grad paakrævet, at Foranstaltninger gennemføres, og vi skal yde vor Medvirken dertil. Men det ærede Medlem, der nu sagde, at det skilte os ikke, paa hvilken Maade disse Penge skulde skaffes til Veje, hvormed Landbruget skulde støttes, maa huske paa, at hverken han eller andre er i Stand til at skabe Støtteforanstaltninger for Landbruget, uden at andre maa betale det. Og naar det ærede Medlem siger, at det, man tilstræbte fra Venstres Side, var ikke en Forhøjelse af Brødprisen og heller ikke en Forhøjelse af Margarineprisen for de daarligst stillede i Samfundet, saa spørger jeg det ærede Medlem, hvor vil han saa skaffe de Midler, der skal til for at give den øgede Hjælp til Landbruget — altsaa ud over det, Forslagene byder paa —, som han mener, Landbruget har Krav paa? Det er jo ikke nok med, at man flot siger: Vi vil hjælpe Landbruget i højere Grad end I andre. Man maa samtidig sige, paa hvilken Maade dette skal ske, og hvem der skal betale det.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at det, man krævede fra konservativ Side, var, at Befolkningen skulde betale de samme Priser paa Hjemmemarkedet som i 1929, fordi, sagde det ærede Medlem, Lønninger og alle andre Ting taget i Betragtning ikke kan begrunde, at Landbruget skal have mindre for sine Varer nu af den Befolkning, der er økonomisk stillet paa samme Maade som i 1929. Men jeg siger til det ærede Medlem, at vel er Lønningerne maaske paa visse Omraader de samme, men der findes store Kredse i Befolkningen, som i Dag er langt ringere stillet, end de var i 1929. Der findes ikke alene alle de arbejdsløse, hvis Stilling er langt ugunstigere, end den var paa det Tidspunkt, men der findes uden for de arbejdsløses Rækker en stor Kreds af Mennesker, der er slaaget ud af deres Erhverv, og for hvem en Forhøjelse af Prisen paa de vigtigste Livsfor nødenheder vil være følelig. Derfor kan man ikke sige, at de andre Befolkningslag er stillet, som de var i 1929, og derfor godt kan betale de samme Priser!

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at selv en Forhøjelse af Priserne paa Hjemmemarkedet, saa at de svarer til Produktionspriserne — og det vil altid være meget vanskeligt at finde det rigtige Udtryk for, hvad denne Produktionspris er —, vil ikke give Landbruget den Stilling,

som det ærede Medlem giver Udtryk for, at hans Forslag vil kunne give det, for det betyder jo i den samlede Produktion ikke nær det, man vil give det Udseende af.

Vi er villige til stadig at støtte Foranstaltninger, der kan hjælpe Landbruget over Vanskelighederne, men vi kan ikke erkende det rimelige i, at disse Støtteforanstaltninger skal bæres af alle, uden eet uden Hensyn til de enkeltes Økonomi. Vi maa forlange, at de Støtteforanstaltninger, der er paakrævet, bæres af de Lag i Befolkningen, der har Evne til at bære dem. Jeg slutter med at sige, at vi stadig er villige til at forhandle for at opnaa et Resultat, som ogsaa jeg mener er højst paakrævet over for de store Vanskeligheder, Landbruget har.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde, at jeg var vendt tilbage fra Agitationsugen, og det mærkedes særdeles meget. Jeg ved ikke af, at der ikke af og til drives Agitation fra denne Talerstol, jeg har hørt mange Taler, som jeg ikke kunde tænke mig, at de paagældende kunde have holdt saa urimeligt og uforstandigt, hvis der ikke havde ligget Agitation bagved. Jeg har ikke søgt at drive Agitation i Dag, jeg har kun gjort Forsøg paa at vise den ringe Evne, Regeringen har til at regere Landet i denne Situation, og det er der ikke Spor af Agitation i, det er kun den rene, nøgne Sandhed. Maa jeg over for det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen Bemærkning om det ønskelige i at kæde Hjæpen til Landbruget sammen med Hjæpen til de arbejdsløse sige, idet jeg understreger, at han hen viste til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser i 1931, at siden 1931 er der dog sket et Par Ting i denne Sag. Vi har faaet en permanent Arbejdsløshedslov, og vi har faaet en ny Sociallov, som alle andre Mennesker end maaske lige akkurat dens Fader, den højtærede Socialminister, mente skulde virke saaledes, at vi fremtidig blev fri for yderligere Love i den Retning. Og naar den højtærede Socialminister har faaet den Tro op i meget store Del af Befolkningen, er det maaske, fordi han paa det daværende Tidspunkt agiterede herfra. At han kan finde nogle Ord, der siger det modsatte, i Overensstemmelse med, hvad Hr. Stauning kan, naar det passer ham, giver jeg ikke meget for. (*Socialministeren* [Steincke]: De er perfid.). Jeg vil aldrig